

www.ketab.ir

هویت
آویش خیره زاده
ترجمه: شاپور گریگوریان
دیراستار: سهراب مهندوی
چاپ اول تهران ۱۳۸۶
پیرا ۲۰۱۰ نسخه
شابک: ۹۶۳-۹۶۲-۹۶۳۸۳-۹-۳

نشر این گاه
مستوفی پش ۱۵۹۵۴۵۷۶
۷۷۷.۵۵۵-۵۵۵۵۵۵

سرشتابه - خیره زاده ، آویش ، ۱۳۲۷
عنوان و پدیدآور : آویش خیره زاده ، هویت آویش ، خیره زاده
مشخصات نشر : تهران : این گاه ، ۱۳۸۵
مشخصات ظاهری : ۱۲۲ ص : مصور
شابک : ۹۶۳-۹۶۲-۹۶۳۸۳-۹-۳
پادداشت : نیا
پادداشت : فارسی - انگلیسی
پادداشت : ص : ع - به انگلیسی
Avish Khebrehzadeh, Avish Khebrehzadeh: identiiry
موضوع : متحرک سازی
موضوع : نقاشی
وده بندی گنگره : ۷۴۱۶۶۵-۷۴۱۶۶۵
رده بندی دیویی : ۷۴۱/۵۸۱
شماره کتابخانه ملی : ۳۲۳۷۰-۳-۸۵

اینجا به دنیا آمد و جایی دیگر قبل از آن،
فقط سکوت بود و مُشک و کهربا
روزها بر جلبک‌ها شناور بود و شب‌ها بر شن‌ها می‌آرامید
برای یک روز، روزی دیگر و همچنین روز سوم.
سپس باد در سطح آب خراشی انداخت
او غلتان، لابه‌لای چین‌های آب، به ساحل رسید.

با فدراتی از نگارخانه‌هایی که انتشار این کتاب را میسر کردند
همزمان که سال‌هاست امانت‌دارانه کارهای مرا عرضه نموده‌اند:

گالری س.ا.ل.س.، ژن
هنرهای معاصر کاتر، واشنگتن؛
سوزان اینگلت، نیویورک

با تشکر ویژه از ابراهیم ملازمه،
پائولو گولومبو، آنا متی روتو
و نووه ورنستورم

نمایی از نمایشگاه، مرکز هنرهای معاصر کازو، واشنگتن، ایالات متحده، ۲۰۰۶ ص. ۹۹	پسر بر روی ترمیام، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی بوم، ۱۱×۱۴ اینچ ص. ۷۱ راست	تالار کنسرت ۲، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۱۶×۲۰ اینچ ص. ۵۰
شنا، ۲۰۰۵ جوهر بر روی لایه‌های ابریشم، ۱۱۷×۱۱۶ اینچ با پرچکشتن، یک دقیقه و سی ثانیه ص. ۱۰۲/۱۰۱	غذاهنده دلنشین‌ها، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۱۶×۲۰ اینچ ص. ۷۱ چپ	تالار کنسرت ۳، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۱۶×۲۰ اینچ ص. ۵۱
حیات خلوت، ۲۰۰۵ مداد بر روی لایه‌های کاغذ، ۱۲۰×۹۰ اینچ با پرچکشتن، یک دقیقه و چهل ثانیه ص. ۱۰۲/۱۰۳	شنای زمینی، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۲۰×۱۶ اینچ ص. ۷۱/۷۲	ایستادن روی دست دو پاسو، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۱۶×۲۰ اینچ ص. ۵۲
خاطرات دور ۱، ۲۰۰۳ مداد، روغن زیتون و رزین بر روی لایه‌های کاغذ، ۱۵۰×۹۰ اینچ با پرچکشتن، پنج دقیقه ص. ۱۰۲/۱۰۷	قیل، ۲۰۰۵ رنگ روغن بر روی بوم، ۱۲×۱۱ اینچ ص. ۷۵	فلامینگو، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۲۰×۱۶ اینچ ص. ۵۲ بالا
خاطرات دور ۲، ۲۰۰۳ مداد، روغن زیتون و رزین بر روی لایه‌های کاغذ، ۱۵۷×۹۰ اینچ با پرچکشتن، دو دقیقه و دوازده ثانیه ص. ۱۰۲/۱۰۷	تالار کنسرت ۴، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۲۰×۱۶ اینچ ص. ۷۵/۷۷	کرگدن و پله‌ها، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۲۲×۱۶ اینچ ص. ۵۲ پایین
دو دوردست ۱، ۲۰۰۲ مداد و رزین بر روی لایه‌های کاغذ، ۱۸۷×۱۲۱ اینچ با پرچکشتن، دو دقیقه و سی‌وسه ثانیه ص. ۱۰۲/۱۰۹	پزغاله بر پشت کرگدن در تئاتر، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۱۸۰×۲۲ اینچ ص. ۷۸	در حال و قصد در دشت، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۲۰×۱۶ اینچ ص. ۵۵ بالا
نمایی از کار در موزه هنرهای معاصر رم (ماکرو)، ۲۰۰۱ ص. ۱۰۲/۱۰۹	دو شاگرد، ۲۰۰۵ رنگ روغن بر روی بوم، ۱۱×۱۲ اینچ ص. ۸۰	رقص در واهو، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۲۲×۱۸ اینچ ص. ۵۵ پایین
موشخه، ۲۰۰۱ ویدئو انیمیشن، هشت دقیقه و بیست‌وچهار ثانیه ص. ۱۱/۱۱۳	پرنده، گاز و لاک‌پشت، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۲۰×۱۶ اینچ ص. ۸۱	پزغاله و یساز شده به میمون، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۲۰×۱۶ اینچ ص. ۵۶/۵۷
دوره‌گرد، ۲۰۰۱ ویدئو انیمیشن، شش دقیقه و چهل‌وشش ثانیه ص. ۱۱/۱۱۳	اسب آبی، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۱۲×۱۱ اینچ ص. ۸۲	سه مرد ناینا، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۲۰×۱۶ اینچ ص. ۵۸/۵۹
دسته، ۲۰۰۴ مداد، روغن زیتون و رزین بر روی لایه‌های کاغذ، ۱۲۲×۹۰ اینچ با ویدئو انیمیشن، دو دقیقه و بیست‌وسه ثانیه ص. ۱۱۲	گوسفند و پریچه کنار رودخانه، ۲۰۰۵ رنگ روغن بر روی بوم، ۱۲×۱۱ اینچ ص. ۸۳	محمودی‌های غول‌پیکر، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۲۰×۱۶ اینچ ص. ۶۱
نمایی از نمایشگاه دیوار چوب: دسته دیوار راست: در دوردست ۲ مداد، روغن زیتون، رزین بر روی لایه‌های کاغذ، ۱۲۲×۹۰ اینچ با پرچکشتن، دو دقیقه و سی‌ونه ثانیه ص. ۱۱۲	ژنی که گیسوان خود را خشک می‌کند، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۱۶×۲۰ اینچ ص. ۸۵	پسرای در حال رقصیدن، ۲۰۰۵ رنگ روغن بر روی بوم، ۱۱×۱۲ اینچ ص. ۶۱
عذر و عذری پردستا فالر چرخ، ویرجینیا، ۲۰۰۵ ص. ۱۱۵	سه لثی ۱ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود از چپ به راست: ۲۰×۵۰، ۲۰×۵۰، ۲۰×۵۰ اینچ ص. ۸۶/۸۷	پرنده زرد، ۲۰۰۵ رنگ روغن بر روی بوم، ۱۱×۱۲ اینچ ص. ۶۲
گاو، ۲۰۰۳ ویدئو انیمیشن، سه دقیقه و دوازده ثانیه ص. ۱۱۶/۱۱۷	سه لثی ۲ (ثابت میانی)، ۲۰۰۷ ۶۵×۵۰ اینچ ص. ۸۸/۸۹	تالار کنسرت ۵، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۲۰×۵۰ اینچ ص. ۶۲
خاطرات دور ۳، ۲۰۰۳ نمایی از نمایشگاه، تالار نمایشگاهی شارلوتیورک مداد، روغن زیتون و رزین بر روی لایه‌های کاغذ، ۱۲۲×۹۰ اینچ با پرچکشتن، اسلاید ص. ۱۱۹	مردی که حیاب می‌سازد، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۲۰×۱۶ اینچ ص. ۹۱	تالار کنسرت ۶، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۲۰×۵۰ اینچ ص. ۶۵
نمایی از کار در نمایشگاه شارلوتیورک، کیناک، ۲۰۰۳ ص. ۱۱۸	شنای زمینی و دو صندلی، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۱۶×۲۰ اینچ ص. ۹۲	تک‌پرخه‌سوار، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۱۱×۱۲ اینچ ص. ۶۷
کودک شیرین در زمان، ۲۰۰۵ مداد بر روی لایه‌های کاغذ، ۱۲۰×۹۰ اینچ با پرچکشتن، سه دقیقه ص. ۱۱۹	محمون روی ترمیام، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۲۰×۱۶ اینچ ص. ۹۳	خانواده در کنار استخر، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۲۰×۱۶ اینچ ص. ۶۸ بالا
	فواره ۱، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۲۰×۱۶ اینچ ص. ۹۶/۹۷	مرد دو کنار استخر، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۲۰×۱۶ اینچ ص. ۶۸ پایین
	تئاتر، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۱۲×۱۱ اینچ ص. ۹۵	دختر ایستاده روی دست، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۲۰×۱۶ اینچ ص. ۶۹ بالا
	فواره ۲، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۲۰×۱۶ اینچ ص. ۹۶/۹۷	سه لثی، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۲۰×۱۶ اینچ ص. ۶۹ پایین
	تئاتر، ۲۰۰۶ رنگ روغن بر روی چوب، گچ‌اندود، ۱۲×۱۱ اینچ ص. ۹۸	دوقلوما، ۲۰۰۵ رنگ روغن بر روی بوم، ۱۲×۱۱ اینچ ص. ۷۰

- خشم ۳. ۲۰۰۶
رنگ روغن بر روی چوب، گچ اندود، ۱۶×۲۰ اینچ
ص. ۳
- تکجهره. ۱۹۹۲
مداد، روغن زیتون بر روی کاغذ
۵۰×۶۵ اینچ
ص. ۵
- پیراهن رکابی گل دار، ۱۹۹۷
مداد، روغن زیتون و روغن بر روی لایه های کاغذ
۵۰×۵۰ اینچ
ص. ۷
- حلق. ۱۹۹۲
مداد بر روی کاغذ، ۶۵×۵۲ اینچ
ص. ۸۹
- دو اسب، ۱۹۹۹
مداد، روغن زیتون و روغن بر روی لایه های کاغذ
۱۱۲×۹۰ اینچ
ص. ۱۰
- اسب، ۱۹۹۹
مداد، روغن زیتون و روغن بر روی لایه های کاغذ
۶۵×۵۹ اینچ
ص. ۱۱
- باد، ۲۰۰۱
مداد، روغن زیتون و روغن بر روی لایه های کاغذ
۵۲×۹۰ اینچ
ص. ۱۲
- داخل اتاق هنر، ۱۹۹۳
مداد، روغن زیتون و روغن بر روی لایه های کاغذ
۱۲۰×۱۱۹ اینچ
ص. ۱۴
- پرش، ۱۹۹۹
مداد، روغن زیتون و روغن بر روی لایه های کاغذ
۵۳×۸۰ اینچ
ص. ۱۶
- لاک پشت، ۱۹۹۹
مداد، روغن زیتون و روغن بر روی لایه های کاغذ، ۶۵×۴۵
اینچ
ص. ۱۷
- بوسه، ۱۹۹۹
مداد، روغن زیتون و روغن بر روی لایه های کاغذ،
۵۲×۹۰ اینچ
ص. ۱۹
- زنان آوازخوان و گوسفند، ۱۹۹۷
مداد، روغن زیتون، روغن و پاستل روغنی بر روی لایه های
کاغذ، ۵۲×۹۰ اینچ
ص. ۲۰
- زنان آوازخوان و گوسفند، جزئیات
ص. ۲۱
- سه پسر بر پشت گاو، ۱۹۹۶
مداد، روغن زیتون و روغن بر روی لایه های کاغذ، ۵۲×۴۸
اینچ
ص. ۲۲
- نمایی از نمایشگاه، نگارخانه س.ا.س.، زم، ۱۹۹۶
ص. ۲۲/۲۵
- حلق سبز، ۱۹۹۷
مداد، روغن زیتون و روغن و پاستل روغنی بر روی لایه های
کاغذ، ۶۳×۸۰ اینچ
ص. ۲۶
- سیرک ۱. ۱۹۹۷
مداد، روغن زیتون و روغن بر روی لایه های کاغذ،
۸۰×۶۳ اینچ
ص. ۲۷ بالا
- بعد از ظهر طولانی، ۱۹۹۷
مداد، روغن زیتون و روغن بر روی لایه های کاغذ،
۶۵×۵۰ اینچ
ص. ۲۷ پایین
- دشتویی، ۱۹۹۵
مداد، روغن زیتون و روغن بر روی لایه های کاغذ،
۷۹×۷۹ اینچ
ص. ۲۸
- سه شناگر (بدون عنوان)، ۲۰۰۰
مداد، روغن زیتون و روغن بر روی لایه های کاغذ،
۲۱۱×۹۰ اینچ
ص. ۳۰ بالا
- دو شناگر و یک حوله (بدون عنوان)، ۲۰۰۰
مداد، روغن زیتون و روغن بر روی لایه های کاغذ،
۹۴×۹۰ اینچ
ص. ۳۰ پایین
- آب، ۱۹۹۷
مداد، روغن زیتون و روغن بر روی لایه های کاغذ،
۷۹×۸۵ اینچ
ص. ۳۱
- سیرک ۲، ۱۹۹۷
مداد، روغن زیتون و روغن بر روی لایه های کاغذ،
۱۵×۵۰ اینچ
ص. ۳۲
- آسمان، ۱۹۹۷
مداد، روغن زیتون و روغن بر روی لایه های کاغذ،
۱۰۰×۸۱.۵ اینچ
ص. ۳۳
- آندره آ، ۱۹۹۷
مداد، روغن زیتون و روغن بر روی لایه های کاغذ،
۲۵×۶۵ اینچ
ص. ۳۴
- نمایی از نمایشگاه، نگارخانه س.ا.س.، زم، ۲۰۰۶
ص. ۳۶
- فالار کسرت ۱، ۲۰۰۶
رنگ روغن بر روی چوب، گچ اندود، ۱۶×۲۰ اینچ
ص. ۳۷
- خشم ۳، ۲۰۰۶
رنگ روغن بر روی چوب، گچ اندود، ۱۱×۱۴ اینچ
ص. ۳۸
- میمون، بزغال و فیل، ۲۰۰۶
رنگ روغن بر روی چوب، گچ اندود، ۲۰×۱۶ اینچ
ص. ۳۹
- دو خواهر، ۲۰۰۵
رنگ روغن بر روی بزم، ۱۶×۲۰ اینچ
ص. ۴۴
- گوساله دو سر در کنار پله ها، ۲۰۰۶
رنگ روغن بر روی چوب، گچ اندود، ۱۶×۲۰ اینچ
ص. ۴۴
- گوساله دو سر، ۲۰۰۶
رنگ روغن بر روی چوب، گچ اندود، ۱۱×۱۴ اینچ
ص. ۴۵
- میمون کنار پنجره، ۲۰۰۶
رنگ روغن بر روی چوب، گچ اندود، ۱۶×۲۰ اینچ
ص. ۴۶
- میمون و اسب در کنار پنجره، ۲۰۰۶
رنگ روغن بر روی چوب، گچ اندود، ۱۶×۲۰ اینچ
ص. ۴۷
- توازن، ۲۰۰۶
رنگ روغن بر روی چوب، گچ اندود، ۱۸×۲۴ اینچ
ص. ۴۹

آویش خبره زاده به نوعی جابجایی بی وقفه در کارها و زندگی خود اذعان دارد و قبول کرده که هیچگاه مکانی را خانه خود نداند و ننماید. او در ایران به دنیا آمده و در ماداگاسکار، فرانسه، ایتالیا و ایالات متحده زندگی کرده است. این ناسامانی جغرافیایی و روحی خوراکی شده برای خلق مجموعه تصاویری جانکاه و پر قدرت که انسان ها را، چه به تنهایی و چه در گروه های کوچک، در موقعیتی مبهم قاب می گیرد، در فضایی که به گفته او «هم انبساطی است و هم انقباضی». خبره زاده می گوید که شخصیت های هنری او موجوداتی صاحب اراده نیستند تا محیط خود را متأثر کنند بلکه این شخصیت ها باید با مسائلی که محیط شان به آنها تحمیل می کند دست و پنجه نرم کنند. اما، این شخصیت ها در رفتارشان سیری تکاملی را پشت سر گذارده اند: در دهه اخیر به درجه ای از توازن رسیده اند -- از موجوداتی دستخوش پست و بلند های فراوان تا انسان هایی که به وضوح به خود باور دارند.

خبره زاده در کارهای خود از طراحی، نقاشی، و پویانمایی بهره می برد. هنرمند یادآور می شود که «طرح ها [یش] در ادامه پویانمایی است» و اینکه «با پویانمایی قادرم که به توصیف گذشته، حال و آینده بپردازم. جایی که طراحی لحظات ساکن و جاودانه را تصویر می کند، پویانمایی با زمان جاری سروکار دارد».

چهره هایی را که خبره زاده طرح می زند از سادگی برخوردار است و به دور از پیچیدگی های تصویری. اسلوب کاری اش مهار شده است، اما تسلط هنرمند بر فرم و قابلیت تحسین برانگیزش برای انتقال ژرفای احساسات از طریق نمایش حرکت سر و دست صورت می گیرد. «من به چهره ها و ژست هاشان علاقمندم... شخصیت هایی که حرکات سر و دست شان نمایش داده می شود و نه خطوط چهره شان.» به علاوه، این حرکات «امکان ارتباط با بیننده را ممکن می سازند؛ همه این حرکات را دارند».

شیوه کاری هنرمند بیشتر شاعرانه است تا توصیفی. مواد استفاده شده در کارهای او -- روغن زیتون و واریش بر روی کاغذ - شخصیت هایش را ظریف و شکننده می کند. رنگ مایه های شفاف و کهربایی با ضرب قلم های روان و خوش ترکیب همراه است. تنش روحی حاکم بر کارها، همچون رنگ مایه های استفاده شده، آرام و خموش است. حیوانات اهلی و سر به زیر کارهایش، مثل کار زنان آوازه خوان باگوسفند (۱۹۹۷) و سه پسر، سوار بر گاو (۱۹۹۸)، آرامشی روستایی را به یاد می آورد. هنرمند از خشونت و بدگمانی می پرهیزد و به سوی نوعی توازن و تعادل روحی میل می کند. این بدان معنا نیست که شخصیت های او دچار چالش نیستند. برعکس، در کنار این آرامش و توازن همواره پیش زمینه ای از انزوا و رهایی وجود دارد. در کارهای اخیرش، خبره زاده از رنگ و روغن بر روی سطوح گچی استفاده کرده که در آن چهره ها با رنگ آبی سفید بر روی منظره هایی از پس زمینه جوهر سیاه نقش بسته اند. تضاد رنگ مایه ها چهره ها را برجسته کرده، انگار هر یک در زیر نوری گرفتار آمده اند. گرچه موضوع کارها بی شباهت به کارهای نمایشی فرانسوی نیست، شخصیت های نقاشی های خبره زاده در محیطی بسته و تحت شکنجه قرار ندارند. او موقعیت های معمارانه و ادوات آرایشی را به خدمت می گیرد تا فضای کار را به صحنه ای نمایشی تبدیل کند، و با این کار به ما می نمایاند که شخصیت هایش از سر زور نقش هنرپیشه را ایفا می کنند.

او در کارهایش از عکسهای پراکنده و تصاویر اساتید مسلم نقاشی ایتالیا، چون پیرو دلا فرانچسکا، الهام گرفته است. به عنوان مثال، در خشم (۲۰۰۶)، شخصیتی تنها و با ظرافت کشیده شده، پیراهن را دریده و سینه اش را عریان کرده است. این تصویر که برگرفته از خشم جوتو است (در کلیسای سکروونی در پادوا)، در آن واحد مستأصل و جسور است.

خبره زاده می گوید که کمبود اطلاعات به بیننده اجازه می دهد که با شخصیت ها همراهی و هم ذات پنداری کند و بیشتری است به اندیشه و خیال تا خلاء روایتی پر شود. همانطور که خود می گوید: «ساده اند و بی پیرایه و به بیننده اجازه می دهند که با آنها ارتباطی مستقیم برقرار کنند». واژگان دیداری اندک و طیف رنگ مونوکروماتیک، باعث می شود این نقاشی ها با هر بیننده ای ارتباط برقرار کند در عین حال که نوعی رمز آلودگی را نیز القا می کنند. هنرمند می گوید: «رمز آلودگی خوب است.... نمی خواهم دست به توصیف صرف بزنم».

موضوع این انیمیشن‌ها در طراحی‌های روی کاغذ، که آثار نقاشی او را تشکیل می‌دهند، تکرار می‌شود. این هنرمند تنها از شیوه طراحی با مداد و پاستل استفاده می‌کند و این طرح‌ها را با خطوطی از روغن زیتون و آب رنگ بر روی ورقه‌های بزرگ کاغذ برنج تکمیل می‌کند. خطوط کشیده شده با مداد کم‌رنگ‌اند و عدم قطعیت آنها (که فریبده است) ابعاد حسی فضای نقاشی را رقم می‌زند. مواد مورد استفاده کم و رنگ‌ها گرفته‌اند، از همان نوع رنگ‌هایی که در روستاهای دوردست و در کوهستان‌ها می‌یابیمشان.

کارهای دو سال اخیر او طبق خط‌مشی‌ای با محتوای مشابه رشد کرده است، اگرچه آنها در ظاهر متفاوت‌اند. سالها بود که او از کاغذ برای طراحی استفاده می‌کرد، اما این روزها کاغذ جای خود را به نقاشی بر روی چوب گچ‌اندود داده است. ابعاد کارها به اندازه تابلوهایی که بر روی سه‌پایه نقاشی جا می‌گیرند کاهش پیدا کرده و با تبدیل به تابلوهای کوچک سفری گشته‌اند. در نقاشی‌های روی چوب نوعی استحکام تصویری به چشم می‌خورد که ناشی از سفت و محکم بودن ماده مورد استفاده است و باعث می‌شود خطوط و سایه‌ها و نور تصاویر از نفوذ برنده‌ای برخوردار شوند که متناسب با موضوع نقاشی است. نمونه بارز این روش را در شئی‌زمینی از مجموعه نقاشی‌های آبی رنگ می‌توان دید که در آن با بندبازهایی سروکار داریم که در کارهای دیگر هنرمند نیز وجود دارند. اما شخصیت‌های نقاشی‌های آبی رنگ دیگر به جوانان بی‌خیال کارهای قبلی نمی‌مانند. این شخصیت‌ها مردانی مصمم‌اند که مردانگی خود را هرچه تمامتر ابراز می‌کنند.

تابلوی گوساله دوسرکنارپله نیز به مجموعه نقاشی‌های آبی رنگ -- یا تابلوهای آبی نیلی -- تعلق دارد، بر روی چوب گچ‌اندود. درست مانند دیگر نقاشی‌های این مجموعه، این یکی نیز در شب تصویر شده، تصویری که به زور می‌توان آن را دید و نمونه‌ای است از بهترین کارهای مرتبط با این نوع نقاشی. گوساله دوسرکنارپله ما را به یاد نقاشی‌های ویسلر می‌اندازد. رنگ سفیدی که نقوش را ترسیم می‌کند انگار خطوط برجسته سطوح را نوازش می‌کند (مانند سرهای گوساله، شمعدان، زرده‌های پلکان و پله‌هایش).

دلم می‌خواهد تصور کنم که آدم، شخصیت اصلی ویدئو انیمیشن آویش خبره‌زاده در سال ۲۰۰۳، کماکان شخصیت اصلی، حتی «انسان نوعی»، کارهای او باشد. گرچه او دیگر پسر بچه نیست، به دنیا از همان دریچه حسی نگاه و ثبت می‌کند. اما این بار نسبت به جنبه‌های تاریک آنچه می‌بیند، به درخشش آنها (اسب آبی، ۲۰۰۶) و به رازی که شب در خود نهفته دارد نیز آگاه است.